ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ॥

பொய்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

॥ முதல் திருவந்தாதி ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஶிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, LaTeX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ முதல் திருவந்தாதி ॥

முதலியாண்டான் அருளிச்செய்த தனியன்

கைதைசேர் பூம் பொழில் சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த⋆
பொய்கைப் பிரான் கவிஞர் போரேறு⋆ - வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழந்தாதி⋆
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து

‡வையம் தகளியா⋆ வார் கடலே நெய் ஆக⋆
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக⋆ செய்ய
சுடர் ஆழியான் அடிக்கே⋆ சூட்டினேன் சொல் மாலை⋆
இடர் ஆழி நீங்குகவே என்று (1)

என்று கடல் கடைந்தது⋆ எவ்வுலகம் நீர் ஏற்றது⋆
ஒன்றும் அதனை உணரேன் நான்⋆ அன்றது
அடைத்துடைத்துக்⋆ கண்படுத்த ஆழி⋆ இது நீ
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்த பார் (2)

பார் அளவும் ஓர் அடிவைத்து⋆ ஓர் அடியும் பார் உடுத்த⋆
நீர் அளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே⋆ சூர் உருவில்
பேய் அளவு கண்ட⋆ பெருமான்! அறிகிலேன்⋆
நீ அளவு கண்ட நெறி (3)

நெறி வாசல் தானேயாய்⋆ நின்றானை⋆ ஐந்து
பொறி வாசல் போர்க் கதவம் சார்த்தி⋆ அறிவானாம்
ஆல மர நீழல்⋆ அறம் நால்வர்க்கன்றுரைத்த⋆
ஆலம் அமர் கண்டத்தரன் (4)

அரன் நாரணன் நாமம்⋆ ஆன்விடை புள் ஊர்தி⋆
உரை நூல் மறை உறையும் கோயில்⋆ வரை நீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக்⋆ கையது வேல் நேமி⋆
உருவம் எரி கார் மேனி ஒன்று (5)

ஒன்றும் மறந்தறியேன்⋆ ஓத நீர் வண்ணனை நான்⋆
இன்று மறப்பனோ ஏழைகாள்⋆ அன்று
கருவரங்கத்துள் கிடந்து⋆ கை தொழுதேன் கண்டேன்⋆
திருவரங்க மேயான் திசை (6)

திசையும் திசை உறு தெய்வமும்⋆ தெய்வத்
திசையும்⋆ கருமங்கள் எல்லாம்⋆ அசைவில் சீர்க்
கண்ணன் நெடு மால்⋆ கடல் கடைந்த⋆ கார் ஓத
வண்ணன் படைத்த மயக்கு (7)

மயங்க வலம்புரி வாய் வைத்து⋆ வானத்-
தியங்கும்⋆ எறி கதிரோன் தன்னை⋆ முயங்கமருள்
தேர் ஆழியால் மறைத்தது⋆ என் நீ திருமாலே⋆
போர் ஆழிக் கையால் பொருது (8)

பொருகோட்டோர் ஏனமாய்ப்⋆ புக்கிடந்தாய்க்கு⋆ அன்றுன்
ஒரு கோட்டின் மேல் கிடந்ததன்றே⋆ விரி தோட்ட
சேவடியை நீட்டித்⋆ திசை நடுங்க விண் துளங்க⋆
மா வடிவின் நீ அளந்த மண் (9)

மண்ணும் மலையும்⋆ மறி கடலும் மாருதமும்⋆
விண்ணும் விழுங்கியது மெய் என்பர்⋆ எண்ணில்
அலகளவு கண்ட⋆ சீர் ஆழியாய்க்கு⋆ அன்றிவ்
உலகளவும் உண்டோ உன் வாய் (10)

வாய் அவனை அல்லது வாழ்த்தாது⋆ கை உலகம்
தாயவனை அல்லது தாம் தொழா⋆ பேய் முலைநஞ்சு
ஊண் ஆக உண்டான்⋆ உருவொடு பேர் அல்லால்⋆
காணா கண் கேளா செவி (11)

செவி வாய் கண் மூக்கு⋆ உடல் என்றைம் புலனும்⋆ செந்தீ
புவி கால் நீர் விண் பூதம் ஐந்தும்⋆ அவியாத
ஞானமும் வேள்வியும்⋆ நல்லறமும் என்பரே⋆
ஏனமாய் நின்றாற்கியல்வு (12)

இயல்வாக ஈன் துழாயான் அடிக்கே செல்ல⋆
முயல்வார் இயல் அமரர் முன்னம்⋆ இயல்வாக
நீதியால் ஓதி⋆ நியமங்களால் பரவ⋆
ஆதியாய் நின்றார் அவர் (13)

அவர் அவர் தாம் தாம்⋆ அறிந்தவாறேத்தி⋆
இவர் இவர் எம் பெருமான் என்று⋆ சுவர்மிசைச்
சார்த்தியும்⋆ வைத்தும் தொழுவர்⋆ உலகளந்த
மூர்த்தி உருவே முதல் (14)

முதல் ஆவார் மூவரே⋆ அம் மூவர் உள்ளும்⋆
முதல் ஆவான்⋆ மூரி நீர் வண்ணன்⋆ முதல் ஆய
நல்லான் அருள் அல்லால்⋆ நாம நீர் வையகத்து⋆
பல்லார் அருளும் பழுது (15)

பழுதே பல பகலும்⋆ போயின என்று⋆ அஞ்சி
அழுதேன்⋆ அரவணை மேல் கண்டு தொழுதேன்⋆
கடல் ஓதம் கால் அலைப்பக்⋆ கண்வளரும்⋆ செங்கண்
அடல் ஓத வண்ணர் அடி (16)

அடியும் படி கடப்பத்⋆ தோள் திசை மேல் செல்ல⋆
முடியும் விசும்பளந்ததென்பர்⋆ வடி உகிரால்
ஈர்ந்தான்⋆ இரணியனதாகம்⋆ இருஞ்சிறைப் புள்
ஊர்ந்தான்⋆ உலகளந்த நான்று (17)

நான்ற முலைத்தலை நஞ்சுண்டு⋆ உறி வெண்ணெய்
தோன்ற உண்டான்⋆ வென்றி சூழ் களிற்றை ஊன்றிப்⋆
பொருதுடைவு கண்டானும்⋆ புள்ளின்வாய் கீண்டானும்⋆
மருதிடை போய் மண் அளந்த மால் (18)

மாலும் கருங்கடலே!⋆ என் நோற்றாய்⋆ வையகம் உண்டு
ஆலின் இலைத் துயின்ற ஆழியான்⋆ கோலக்
கரு மேனிச்⋆ செங்கண் மால் கண்படையுள்⋆ என்றும்
திருமேனி நீ தீண்டப் பெற்று! (19)

பெற்றார் தளை கழலப்⋆ பேர்ந்தோர் குறள் உருவாய்⋆
செற்றார் படி கடந்த செங்கண் மால்⋆ நல் தாமரை
மலர்ச் சேவடியை⋆ வானவர் கை கூப்பி⋆
நிரை மலர் கொண்டு⋆ ஏத்துவரால் நின்று (20)

நின்று நிலமங்கை⋆ நீர் ஏற்று மூவடியால்⋆
சென்று திசை அளந்த செங்கண் மாற்கு⋆ என்றும்
படை ஆழி புள் ஊர்தி⋆ பாம்பணையான் பாதம்⋆
அடை ஆழி நெஞ்சே! அறி (21)

அறியும் உலகெல்லாம்⋆ யானேயும் அல்லேன்⋆
பொறி கொள் சிறை உவணம் ஊர்ந்தாய்⋆ வெறி கமழும்
காம்பேய் மென்தோளி⋆ கடை வெண்ணெய் உண்டாயை⋆
தாம்பே கொண்டார்த்த தழும்பு (22)

தழும்பிருந்த சார்ங்க நாண்⋆ தோய்ந்தவாமங்கை⋆
தழும்பிருந்த தாள் சகடம் சாடி⋆ தழும்பிருந்த
பூங்கோதையாள் வெருவப்⋆ பொன் பெயரோன் மார்பிடந்த⋆
வீங்கோத வண்ணர் விரல் (23)

விரலோடு வாய் தோய்ந்த வெண்ணெய் கண்டு⋆ ஆய்ச்சி
உரலோடு⋆ உறப் பிணித்த ஞான்று⋆ குரல் ஓவா-
தேங்கி நினைந்து⋆ அயலார் காண இருந்திலையே⋆
ஓங்கோத வண்ணா! உரை (24)

உரை மேல் கொண்டு⋆ என் உள்ளம் ஓவாது⋆ எப்போதும்
வரை மேல்⋆ மரகதமே போல⋆ திரை மேல்
கிடந்தானைக்⋆ கீண்டானை⋆ கேழலாய்ப் பூமி
இடந்தானை⋆ ஏத்தி எழும் (25)

எழுவார் விடைகொள்வார்⋆ ஈன் துழாயானை⋆
வழுவா வகை நினைந்து வைகல் தொழுவார்⋆
வினைச் சுடரை நந்துவிக்கும்⋆ வேங்கடமே⋆ வானோர்
மனச் சுடரைத் தூண்டும் மலை (26)

மலையால் குடை கவித்து⋆ மாவாய் பிளந்து⋆
சிலையால் மராமரம் ஏழ் செற்று⋆ கொலை யானைப்
போர்க் கோடொசித்தனவும்⋆ பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும்⋆
கார்க் கோடு பற்றியான் கை (27)

கைய வலம்புரியும் நேமியும்⋆ கார் வண்ணத்-
தைய! மலர் மகள்⋆ நின் ஆகத்தாள்⋆ செய்ய
மறையான் நின் உந்தியான்⋆ மா மதிள் மூன்றெய்த⋆
இறையான் நின் ஆகத்திறை (28)

இறையும் நிலனும்⋆ இரு விசும்பும் காற்றும்⋆
அறை புனலும் செந்தீயும் ஆவான்⋆ பிறை மருப்பின்
பைங்கண் மால் யானை⋆ படு துயரம் காத்தளித்த⋆
செங்கண் மால் கண்டாய் தெளி (29)

தெளிதாக⋆ உள்ளத்தைச் செந்நிறீ இ⋆ ஞானத்-
தெளிதாக⋆ நன்குணர்வார் சிந்தை⋆ எளிதாகத்
தாய் நாடு கன்றே போல்⋆ தண் துழாயான் அடிக்கே⋆
போய் நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து (30)

புரி ஒரு கை பற்றி⋆ ஓர் பொன் ஆழி ஏந்தி⋆
அரி உருவும் ஆள் உருவும் ஆகி⋆ எரி உருவ
வண்ணத்தான் மார்பிடந்த⋆ மால் அடியை அல்லால்⋆ மற்று
எண்ணத்தான் ஆமோ இமை (31)

இமையாத கண்ணால்⋆ இருள் அகல நோக்கி⋆
அமையாப் பொறி புலன்கள்⋆ ஐந்தும் நமையாமல்⋆
ஆகத்தணைப்பார்⋆ அணைவரே⋆ ஆயிர வாய்
நாகத்தணையான் நகர் (32)

நகரம் அருள் புரிந்து⋆ நான்முகற்கு பூமேல்⋆
பகர மறை பயந்த பண்பன் பெயரினையே⋆
புந்தியால் சிந்தியாது⋆ ஓதி உருவெண்ணும்⋆
அந்தியால் ஆம் பயன் அங்கென் (33)

என் ஒருவர் மெய் என்பர்⋆ ஏழ் உலகுண்டு⋆ ஆல் இலையில்
முன் ஒருவன் ஆய முகில் வண்ணா⋆ நின் உருகிப்
பேய்த் தாய் முலை தந்தாள்⋆ பேர்ந்திலளால்⋆ பேர் அமரக் கண்
ஆய்த் தாய்⋆ முலை தந்த ஆறு (34)

ஆறிய அன்பில்⋆ அடியார் தம் ஆர்வத்தால்⋆
கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல் நீ தேறி⋆
நெடியோய்! அடி⋆ அடைதற்கன்றே⋆ ஈர் ஐந்து
முடியான் படைத்த முரண் (35)

முரணை வலி தொலைதற்காம் அன்றே⋆ முன்னம்
தரணி⋆ தனதாகத்தானே⋆ இரணியனைப்
புண் நிரந்த வள் உகிரால்⋆ பொன் ஆழிக் கையால்⋆ நீ
மண் இரந்து கொண்ட வகை (36)

வகை அறு நுண் கேள்வி வாய்வார்கள்⋆ நாளும்
புகை விளக்கும்⋆ பூம் புனலும் ஏந்தி⋆ திசை திசையின்
வேதியர்கள்⋆ சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே⋆ வெண் சங்கம்
ஊதிய வாய்⋆ மால் உகந்த ஊர் (37)

ஊரும் வரி அரவம்⋆ ஒண் குறவர் மால் யானை⋆
பேர எறிந்த பெரு மணியை⋆ கார் உடைய
மின் என்று⋆ புற்றடையும் வேங்கடமே⋆ மேல் அசுரர்
எம் என்னும் மாலதிடம் (38)

இடந்தது பூமி⋆ எடுத்தது குன்றம்⋆
கடந்தது கஞ்சனை முன் அஞ்ச⋆ கிடந்ததும்
நீர் ஓத மா கடலே⋆ நின்றதுவும் வேங்கடமே⋆
பேர் ஓத வண்ணர் பெரிது (39)

பெரு வில் பகழிக்⋆ குறவர் கைச் செந்தீ⋆
வெருவிப் புனம் துறந்த வேழம்⋆ இரு விசும்பில்
மீன் வீழக்⋆ கண்டஞ்சும் வேங்கடமே⋆ மேல் அசுரர்
கோன் வீழக் கண்டுகந்தான் குன்று (40)

குன்றனைய குற்றம் செயினும்⋆ குணம் கொள்ளும்⋆
    இன்று முதலாக என் நெஞ்சே⋆ என்றும்
புறன் உரையே ஆயினும்⋆ பொன் ஆழிக் கையான்⋆
    திறன் உரையே சிந்தித்திரு (41)

திருமகளும் மண்மகளும்⋆ ஆய்மகளும் சேர்ந்தால்⋆
    திருமகட்கே தீர்ந்தவாறென்கொல்⋆ திருமகள் மேல்
பால் ஓதம் சிந்தப்⋆ பட நாகணைக் கிடந்த⋆
    மால் ஓத வண்ணர் மனம் (42)

மன மாசு தீரும்⋆ அறு வினையும் சாரா⋆
    தனம் ஆய தானே கை கூடும்⋆ புன மேய
பூந் துழாயான் அடிக்கே⋆ போதொடு நீர் ஏந்தி⋆
    தாம் தொழா நிற்பார் தமர் (43)

தமர் உகந்ததெவ் உருவம்⋆ அவ் உருவம் தானே⋆
    தமர் உகந்ததெப் பேர் மற்றப் பேர்⋆ தமர் உகந்-
தெவ் வண்ணம் சிந்தித்து⋆ இமையாதிருப்பரே⋆
    அவ் வண்ணம் ஆழியானாம் (44)

ஆமே அமரர்க்கு⋆ அறிய அது நிற்க⋆
    நாமே அறிகிற்போம் நல் நெஞ்சே⋆ பூ மேய
மா தவத்தோன் தாள் பணிந்த⋆ வாள் அரக்கன் நீள் முடியை⋆
    பாதம் அத்தால் எண்ணினான் பண்பு (45)

பண் புரிந்த நான்மறையோன்⋆ சென்னிப் பலி ஏற்ற⋆
    வெண் புரி நூல் மார்பன் வினை தீர⋆ புண் புரிந்த
ஆகத்தான்⋆ தாள் பணிவார் கண்டீர்⋆ அமரர் தம்
    போகத்தால் பூமி ஆள்வார் (46)

வாரி சுருக்கி⋆ மதக் களிறைந்தினையும்⋆
    சேரி திரியாமல் செந்நிறீ இ⋆ கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத்தால்⋆ உணர்வார் காண்பரே⋆ மேல் ஒருநாள்
    கைந் நாகம் காத்தான் கழல் (47)

கழல் ஒன்றெடுத்து⋆ ஒரு கை சுற்றி ஓர் கைமேல்⋆
சுழலும் சுராசுரர்கள் அஞ்ச⋆ அழலும்
செருவாழி ஏந்தினான்⋆ சேவடிக்கே செல்ல⋆
மருவாழி நெஞ்சே! மகிழ் (48)

மகிழ் அலகொன்றே போல்⋆ மாறும் பல் யாக்கை⋆
நெகிழ முயல்கிற்பார்க்கல்லால்⋆ முகில் விரிந்த
சோதி போல் தோன்றும்⋆ சுடர் பொன் நெடு முடி⋆ எம்
ஆதி காண்பார்க்கும் அரிது (49)

அரிய புலன் ஐந்தடக்கி⋆ ஆய் மலர் கொண்டு⋆ ஆர்வம்
புரியப் பரிசினால் புல்கில்⋆ பெரியனாய்
மாற்றாது⋆ வீற்றிருந்த மாவலிபால்⋆ வண் கை நீர்
ஏற்றானைக் காண்பதெளிது (50)

எளிதில் இரண்டடியும்⋆ காண்பதற்கு⋆ என் உள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே⋆ களியில்
பொருந்தாதவனைப்⋆ பொரல் உற்று⋆ அரியாய்
இருந்தான் திருநாமம் எண் (51)

எண்மர் பதினொருவர்⋆ ஈர் அறுவர் ஓர் இருவர்⋆
வண்ண மலர் ஏந்தி வைகலும்⋆ நண்ணி
ஒரு மாலையால் பரவி⋆ ஓவாது⋆ எப்போதும்
திருமாலைக் கை தொழுவர் சென்று (52)

‡சென்றால் குடையாம்⋆ இருந்தால் சிங்காசனமாம்⋆
நின்றால் மரவடியாம் நீள் கடலுள்⋆ என்றும்
புணையாம் மணி விளக்காம்⋆ பூம் பட்டாம் புல்கும்
அணையாம்⋆ திருமாற்கரவு (53)

அரவம் அடல் வேழம்⋆ ஆன் குருந்தம் புள் வாய்⋆
குரவை குடம் முலை மல் குன்றம்⋆ கரவின்றி
விட்டிறுத்து மேய்த்தொசித்துக்⋆ கீண்டு கோத்தாடி⋆ உண்-
டட்டெடுத்த செங்கண் அவன் (54)

அவன் தமர்⋆ எவ் வினையர் ஆகிலும்⋆ எம் கோன்
அவன் தமரே⋆ என்றொழிவதல்லால்⋆ நமன் தமரால்
ஆராயப் பட்டு⋆ அறியார் கண்டீர்⋆ அரவணை மேல்
பேர் ஆயற்காட் பட்டார் பேர் (55)

பேரே வரப் பிதற்றல்⋆ அல்லால் எம் பெம்மானை⋆
ஆரே அறிவார் அது நிற்க⋆ நேரே
கடிக் கமலத்துள் இருந்தும்⋆ காண்கிலான்⋆ கண்ணன்
அடிக் கமலம் தன்னை அயன் (56)

அயல் நின்ற வல் வினையை⋆ அஞ்சினேன் அஞ்சி⋆
உய நின் திருவடியே சேர்வான்⋆ நயநின்ற
நன் மாலை கொண்டு⋆ நமோ நாரணா என்னும்⋆
சொன் மாலை கற்றேன் தொழுது (57)

தொழுது மலர் கொண்டு⋆ தூபம் கை ஏந்தி⋆
எழுதும் எழு வாழி நெஞ்சே⋆ பழுதின்றி
மந்திரங்கள் கற்பனவும்⋆ மால் அடியே கை தொழுவான்⋆
அந்தரம் ஒன்றில்லை அடை (58)

அடைந்த அரு வினையோடு⋆ அல்லல் நோய் பாவம்⋆
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில்⋆ நுடங்கிடையை
முன் இலங்கை வைத்தான்⋆ முரண் அழிய⋆ முன் ஒரு நாள்
தன் வில் அங்கை வைத்தான் சரண் (59)

சரணா மறை பயந்த⋆ தாமரையானோடு⋆
மரண் ஆய மன் உயிர்கட்கெல்லாம்⋆ அரணாய
பேர் ஆழி கொண்ட⋆ பிரான் அன்றி மற்றறியாது⋆
ஓர் ஆழி சூழ்ந்த உலகு (60)

உலகும்⋆ உலகிறந்த ஊழியும்⋆ ஒண் கேழ்
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும்⋆ உலகினில்
செந் தீயும்⋆ மாருதமும் வானும்⋆ திருமால் தன்
புந்தியில் ஆய புணர்ப்பு (61)

புணர் மருதின் ஊடு போய்ப்⋆ பூங்குருந்தம் சாய்த்து⋆
    மணம் அருவ மால் விடை ஏழ் செற்று⋆ கணம் வெருவ
ஏழ் உலகும் தாயினவும்⋆ எண் திசையும் போயினவும்⋆
    சூழ் அரவப் பொங்கணையான் தோள் (62)

தோள் அவனை அல்லால் தொழா⋆ என் செவி இரண்டும்⋆
    கேள் அவனதின் மொழியே கேட்டிருக்கும்⋆ நா நாளும்
கோள் நாகணையான்⋆ குரை கழலே கூறுவதே⋆
    நாணாமை நள்ளேன் நயம் (63)

நயவேன் பிறர் பொருளை⋆ நள்ளேன் கீழாரோடு⋆
    உயவேன் உயர்ந்தவரோடல்லால்⋆ வியவேன்
திருமாலை அல்லது⋆ தெய்வம் என்றேத்தேன்⋆
    வரும் ஆறென் என்மேல் வினை (64)

வினையால் அடர்ப்படார்⋆ வெந் நரகில் சேரார்⋆
    தினையேனும் தீக்கதிக்கண் செல்லார்⋆ நினைதற்-
கரியானைச்⋆ சேயானை⋆ ஆயிரம் பேர்ச் செங்கண்
    கரியானைக்⋆ கை தொழுதக் கால் (65)

காலை எழுந்து⋆ உலகம் கற்பனவும்⋆ கற்றுணர்ந்த
    மேலைத் தலை மறையோர்⋆ வேட்பனவும்⋆ வேலைக்கண்
ஓர் ஆழியான் அடியே⋆ ஓதுவதும் ஓர்ப்பனவும்⋆
    பேர் ஆழி கொண்டான் பெயர் (66)

பெயரும் கருங்கடலே நோக்குமாறு⋆ ஒண் பூ
    உயரும்⋆ கதிரவனே நோக்கும்⋆ உயிரும்
தருமனையே நோக்கும்⋆ ஒண் தாமரையாள் கேள்வன்⋆
    ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு (67)

உணர்வார் ஆர் உன் பெருமை⋆ ஊழி தோறூழி⋆
    உணர்வார் ஆர் உன் உருவம் தன்னை⋆ உணர்வார் ஆர்
விண்ணகத்தாய்!⋆ மண்ணகத்தாய்!⋆ வேங்கடத்தாய்!⋆ நால்வேதப்
    பண்ணகத்தாய்!⋆ நீ கிடந்த பால் (68)

பாலன் தனதுருவாய்⋆ ஏழ் உலகுண்டு⋆ ஆல் இலையின்
    மேல் அன்று நீ வளர்ந்த மெய் என்பர்⋆ ஆல் அன்று
வேலை நீர் உள்ளதோ⋆ விண்ணதோ மண்ணதோ⋆
    சோலை சூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு (69)

சொல்லும் தனையும்⋆ தொழுமின் விழும் உடம்பு⋆
    செல்லும் தனையும் திருமாலை⋆ நல் இதழ்த்
தாமத்தால் வேள்வியால்⋆ தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்⋆
    நாமத்தால் ஏத்துதிரேல் நன்று (70)

நன்று பிணி மூப்புக்⋆ கையகற்றி நான்கூழி⋆
    நின்று நில முழுதும் ஆண்டாலும்⋆ என்றும்
விடல் ஆழி நெஞ்சமே!⋆ வேண்டினேன் கண்டாய்⋆
    அடல் ஆழி கொண்டான் மாட்டன்பு (71)

அன்பாழியானை⋆ அணுகென்னும் நா அவன் தன்⋆
    பண்பாழித் தோள் பரவி ஏத்தென்னும்⋆ முன்பூழி
காணானைக்⋆ காண் என்னும் கண் செவி கேள் என்னும்⋆
    பூண் ஆரம் பூண்டான் புகழ் (72)

புகழ்வாய் பழிப்பாய்⋆ நீ பூந் துழாயானை⋆
    இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே⋆ திகழ் நீர்க்
கடலும் மலையும்⋆ இரு விசும்பும் காற்றும்⋆
    உடலும் உயிரும் ஏற்றான் (73)

ஏற்றான் புள் ஊர்ந்தான்⋆ எயில் எரித்தான் மார்விடந்தான்⋆
    நீற்றான் நிழல் மணி வண்ணத்தான்⋆ கூற்றொருபால்
மங்கையான்⋆ பூமகளான் வார் சடையான்⋆ நீள் முடியான்
    கங்கையான்⋆ நீள் கழலான் காப்பு (74)

காப்புன்னை உன்னக்⋆ கழியும் அரு வினைகள்⋆
    ஆப்புன்னை உன்ன அவிழ்ந்தொழியும்⋆ மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க்கு⋆ இல்லை திருமாலே⋆ நின் அடியை
    வந்திப்பார்⋆ காண்பர் வழி (75)

வழி நின்று⋆ நின்னைத் தொழுவார்⋆ வழுவா
மொழி நின்ற மூர்த்தியரே ஆவர்⋆ பழுதொன்றும்
வாராத வண்ணமே⋆ விண் கொடுக்கும்⋆ மண் அளந்த
சீரான் திருவேங்கடம் (76)

வேங்கடமும்⋆ விண்ணகரும் வெஃகாவும்⋆ அஃகாத
பூங்கிடங்கின் நீள் கோவல் பொன் நகரும்⋆ நான்கிடத்தும்
நின்றான் இருந்தான்⋆ கிடந்தான் நடந்தானே⋆
என்றால் கெடுமாம் இடர் (77)

இடர் ஆர் படுவார்⋆ எழு நெஞ்சே⋆ வேழம்
தொடர் வான் கொடு முதலை சூழ்ந்த⋆ படம் உடைய
பைந் நாகப் பள்ளியான்⋆ பாதமே கை தொழுதும்⋆
கொய்ந் நாகப் பூம் போது கொண்டு (78)

கொண்டானை அல்லால்⋆ கொடுத்தாரை யார் பழிப்பார்⋆
மண் தா என இரந்து மாவலியை⋆ ஒண் தாரை
நீர் அங்கை தோய⋆ நிமிர்ந்திலையே⋆ நீள் விசும்பில்
ஆரம் கை தோய அடுத்து (79)

அடுத்த கடும் பகைஞர்க்கு⋆ ஆற்றேன் என்றோடி⋆
படுத்த பெரும் பாழி சூழ்ந்த⋆ விடத்தரவை⋆
வல்லாளன் கைக் கொடுத்த⋆ மா மேனி மாயவனுக்கு⋆
அல்லாதும் ஆவரோ ஆள் (80)

ஆள் அமர் வென்றி⋆ அடு களத்துள் அஞ்ஞான்று⋆
வாள் அமர் வேண்டி வரை நட்டு⋆ நீள் அரவைச்
சுற்றிக் கடைந்தான்⋆ பெயர் அன்றே⋆ தொல் நரகைப்
பற்றிக் கடத்தும் படை (81)

படை ஆரும் வாள் கண்ணார்⋆ பாரசி நாள்⋆ பைம் பூந்
தொடையலோடேந்திய தூபம்⋆ இடை இடையில்
மீன் மாய⋆ மாசூணும் வேங்கடமே⋆ மேல் ஒரு நாள்
மான் மாய⋆ எய்தான் வரை (82)

வரை குடை தோள் காம்பாக⋆ ஆநிரை காத்து⋆ ஆயர்
நிரை விடை ஏழ்⋆ செற்ற ஆறென்னே⋆ உரவுடைய
நீர் ஆழிஉள் கிடந்து⋆ நேர் ஆம் நிசாசரர் மேல்⋆
பேர் ஆழி கொண்ட பிரான் (83)

பிரான்! உன் பெருமை⋆ பிறர் ஆர் அறிவார்⋆
உரா அ உலகளந்த ஞான்று⋆ வராகத்-
தெயிற்றளவு⋆ போதா வாறென் கொலோ⋆ எந்தை
அடிக்களவு போந்த படி (84)

படி கண்டறிதியே⋆ பாம்பணையினான்⋆ புட்-
கொடி கண்டறிதியே கூறாய்⋆ வடிவில்
பொறி ஐந்தும் உள் அடக்கிப்⋆ போதொடு நீர் ஏந்தி⋆
நெறி நின்ற நெஞ்சமே! நீ (85)

நீயும் திருமகளும் நின்றாயால்⋆ குன்றெடுத்துப்
பாயும்⋆ பனி மறைத்த பண்பாளா⋆ வாயில்
கடை கழியா உள் புகாக்⋆ காமர் பூங்கோவல்⋆
இடை கழியே பற்றி இனி (86)

இனி யார் புகுவார்⋆ எழு நரக வாசல்⋆
முனியாது மூரித் தாள் கோமின்⋆ கனி சாயக்
கன்றெறிந்த தோளான்⋆ கனை கழலே காண்பதற்கு⋆
நன்கறிந்த நாவலம் சூழ் நாடு (87)

நாடிலும்⋆ நின் அடியே நாடுவன்⋆ நாள்தோறும்
பாடிலும்⋆ நின் புகழே பாடுவன்⋆ சூடிலும்
பொன் ஆழி ஏந்தினான்⋆ பொன் அடியே சூடுவேற்கு⋆
என் ஆகில் என்னே எனக்கு (88)

எனக்காவார்⋆ ஆர் ஒருவரே⋆ எம் பெருமான்
தனக்காவான்⋆ தானே மற்றல்லால்⋆ புனக் காயாம்
பூ மேனி காணப்⋆ பொதி அவிழும் பூவைப் பூ⋆
மா மேனி காட்டும் வரம் (89)

வரத்தால் வலி நினைந்து⋆ மாதவ! நின் பாதம்⋆
சிரத்தால் வணங்கானாம் என்றே⋆ உரத்தினால்
ஈர் அரியாய்⋆ நேர் வலியோன் ஆய இரணியனை⋆
ஓர் அரியாய் நீ இடந்ததூன் (90)

ஊனக் குரம்பையின்⋆ உள் புக்கிருள் நீக்கி⋆
ஞானச் சுடர் கொளீ இ நாள்தோறும்⋆ ஏனத்-
துருவா உலகிடந்த⋆ ஊழியான் பாதம்⋆
மருவாதார்க்குண்டாமோ வான் (91)

வானாகித் தீயாய்⋆ மறி கடல்யாய் மாருதமாய்⋆
தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே⋆ ஆன் ஆய்ச்சி
வெண்ணெய் விழுங்க⋆ நிறையுமே⋆ முன் ஒரு நாள்
மண்ணை உமிழ்ந்த வயிறு (92)

வயிறழல வாள் உருவி⋆ வந்தானை அஞ்ச⋆
எயிறிலக வாய் மடுத்ததென் நீ⋆ பொறி உகிரால்
பூ வடியை ஈடழித்த⋆ பொன் ஆழிக் கையா⋆ நின்
சேவடி மேல் ஈடழியச் செற்று (93)

செற்றெழுந்து தீ விழித்துச்⋆ சென்ற இந்த ஏழுலகும்⋆
மற்றிவை ஆ என்று வாய் அங்காந்து⋆ முற்றும்
மறையவற்குக் காட்டிய⋆ மாயவனை அல்லால்⋆
இறையேனும் ஏத்தாதென்நா (94)

நா வாயில் உண்டே⋆ நமோ நாரணா என்று⋆
ஓவாதுரைக்கும் உரை உண்டே⋆ மூவாத
மாக் கதிக்கண் செல்லும்⋆ வகை உண்டே⋆ என் ஒருவர்
தீக் கதிக்கண் செல்லும் திறம் (95)

திறம்பாதென் நெஞ்சமே!⋆ செங்கண் மால் கண்டாய்⋆
அறம் பாவம் என்றிரண்டும் ஆவான்⋆ புறம் தான் இம்
மண் தான்⋆ மறி கடல் தான் மாருதந் தான்⋆ வான் தானே
கண்டாய்⋆ கடைக்கண் பிடி (96)

பிடி சேர் களிறளித்த பேராளா⋆ உன்றன்
அடி சேர்ந்தருள் பெற்றாள் அன்றே⋆ பொடி சேர்
அனற்கங்கை ஏற்றான்⋆ அவிர் சடைமேல் பாய்ந்த⋆
புனல் கங்கை என்னும் பேர்ப் பொன் (97)

பொன் திகழுமேனிப்⋆ புரி சடை அம் புண்ணியனும்⋆
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும்⋆ என்றும்
இருவர் அங்கத்தால்⋆ திரிவரேலும்⋆ ஒருவன்
ஒருவன் அங்கத்தென்றும் உளன் (98)

‡உளன் கண்டாய் நல் நெஞ்சே!⋆ உத்தமன் என்றும்
உளன் கண்டாய்⋆ உள்ளுவார் உள்ளத்துளன் கண்டாய்⋆
வெள்ளத்தின் உள்ளானும்⋆ வேங்கடத்து மேயானும்⋆
உள்ளத்தின் உள்ளான் என்றோர் (99)

‡ஓர் அடியும் சாடுதைத்த⋆ ஒண் மலர்ச் சேவடியும்⋆
ஈர் அடியும் காணலாம் என் நெஞ்சே!⋆ ஓர் அடியில்
தாயவனைக் கேசவனைத்⋆ தண் துழாய் மாலை சேர்⋆
மாயவனையே மனத்து வை (100)

॥ பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥